Μύθος 3ος

Η εκκλησία κατα τα βυζαντινά χρόνια είχε βαλθεί να καταστρέφει κάθε "αιρετικό" αρχαίο κείμενο και η λέξη "έλληνας" θεωρούνταν συνώνυμο του "ειδωλολάτρη". Στα χρόνια της οθωμανικής κυριαρχίας λειτουργούσε σε καθεστώς πλήρους ανοχής *(γι' αυτό και το "κρυφό" σχολειό δεν ήταν και τόσο κρυφό)* συνεχίζοντας να πολεμάει τα "κακώς κείμενα" αλλά και κυνηγώντας κάθε ελεύθερο πνεύμα, συμπληρώνοντας έτσι τη σκληρότητα των προεστών. Τη συνήθη εχθρότητα -και στην καλύτερη ουδετερότητά της- σε προηγούμενες απελευθερωτικές απόπειρες αντικατέστησε στα χρόνια της επανάστασης η εντονότερη παρεμβατικότητά της επιδιώκοντας να στερεώσει ακόμα περισσότερο την ηγεμονία της στο ντόπιο πληθυσμό.

Μύθος 4ος

Οι έμποροι δεν ήταν τίποτα διαφορετικό απο άριστους συνεργάτες της αυτοκρατορίας (προεστοί στον τόπο τους) και πολλές φορές εξαναγκάστηκαν βίαια (και δεν προσφέρθηκαν όπως γράφουν τα σχολικά βιβλία) από τους επαναστάτες να τους "φιλοδωρήσουν" με χρήματα. Κρατώντας όμως και πάλι το μεγαλύτερο κομμάτι της περιουσίας τους προσδοκώντας να βολευτούν και πάλι στη νέα κατάσταση που θα προέκυπτε.

Μύθος 5ος

Οι εθνοσυνελεύσεις δεν ήταν τίποτα άλλο απο συνελεύσεις των κοτζαμπάσηδων, των τσιφλικάδων και των εφοπλιστών για τα συμφέροντά τους. Ο λαός τούς μισούσε και σε κάθε εθνοσυνέλευση (στο Άστρος, στις Καλτέζες, στη Ζαράκοβα, στα Βέρβαινα...) τους υποδεχόταν με τα άρματα έτοιμος να τους σφάξει.

κι ας μην ξεχνάμε

ΣΤΙΣ ΠΑΡΕΛΑΣΕΙΣ...

Οι παρελάσεις (που καθιερώθηκαν απο το δικτάτορα Μεταξά) είναι κάτι το οποίο δε θα μπορούσε να μείνει ασχολίαστο.

Οι παρελάσεις δεν είναι τίποτα διαφορετικό απο τη **διαφήμιση του φασισμού**. Η στρατιωτική πειθαρχία και η μιλιταριστική αθλιότητα βγαίνει από τους στρατώνες και παρελαύνει στους δρόμους.

Οι μαθητές εγκλωβίζονται ανάμεσα σε ένοπλους δολοφόνους, τανκς, παπάδες και άλλα σκατά. Η κύρια ιεραρχική λειτουργία του σχολείου, δηλαδή ο διαχωρισμός σε "καλούς" και "κακούς" μαθητές, σε "έξυπνους" και "χαζούς", δε θα μπορούσε παρά να βγει και στην παρέλαση με τους καλύτερους μαθητές να είναι πιο μπροστά ως σημαιοφόροι και παραστάτες. Αργότερα ακολουθεί η υπόλοιπη μάζα πολλών παιδιών η οποία θα περάσει από τους επίσημους όπου όλοι οι μαθητές πρέπει να στρέψουν υποταγμένα το κεφάλι σε κάτι μαλάκες.

Οι παρελάσεις είναι ο καθρέφτης της κοινωνίας μας στην πιο ακραία μορφή της. Προωθούν την υποταγή, την πειθαρχία, την ισοπέδωση του κάθε ανθρώπου με ομοιόμορφες στολές και ρομποτοποιημένες κινήσεις. Εν τέλει νομιμοποιούν και διαδίδουν τη στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας και είναι το αγαπημένο θέαμα κάθε αφέντη καθώς προσπαθούν να αποδείξουν πως η εξουσία μπορεί να κάνει τον καθένα μια κουκίδα χωρίς σκέψεις και αισθήματα, ανταλλακτικό στις μηχανές της.

...ΜΗ ΜΠΑΙΝΕΙΣ ΣΤΗ ΓΡΑΜΜΗ!

ΑΝΥΠΑΚΟΥΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ

μάρτης 2010

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΑΡΕΛΑΣΕΙΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 19 ΜΑΡΤΗ

ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

(κορίνθου και αράτου)

ΣΤΙΣ 20:00

με τους

Saints & Sinners

ΜΑΥΡΑ ΠΡΟΒΑΤΑ

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ

ΧΑΣΜΑ

mushroom jives

Στις εθνικές γιορτές τους είμαστε "προδότες"

Η εξουσία (κράτος, αφεντικά, εκκλησία κτλ.) χρειάζεται υποταγμένα σκυλιά για να την υπηρετούν και να την προστατεύουν. Για να μπορέσει να επιτευχθεί η ομαλή ιδεολογική υποδούλωση των μαζών και η κυριαρχία της πρέπει να ενσωματώσει στους ανθρώπους ιδεώδη και συμπεριφορές που θα μοιάζουν σωστά και ηθικά προκειμένου η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο να γίνεται κοινωνικά αποδεκτή.

Εδώ είναι που έρχεται η εθνική ενότητα και γενικότερα τα εθνικά ιδεώδη. Το παραμύθι γνωστό. *"Είμαστε όλοι έλληνες άρα έχουμε και κοινά συμφέροντα", "πρέπει να είμαστε ενωμένοι μπροστά στην απειλή των άλλων κρατών και να βοηθάμε στην ανάπτυξη της χώρας μας"* και λοιπές παπαριές. Το σχολείο είναι ο βασικός πυλώνας της εθνικής προπαγάνδας που δηλητηριάζει τα μυαλά των παιδιών με εθνικές ιδέες. Μιλάει συνεχώς για τους αγώνες των ελλήνων και την κακή διάθεση των άλλων εθνοτήτων απέναντί τους. Μιλάνε για το μεγαλέξανδρο, το βυζάντιο και ένα σωρό άλλες δολοφονικές αυτοκρατορίες με υπερηφάνεια και εθνικισμό. *Γιατί αν δεν είναι εθνικισμός να δοξάζεις δολοφόνους ιμπεριαλιστές του έθνους σου, τότε τι είναι;*

Όπως και να 'χει **τα εθνικά ιδεώδη υπερασπίζονται τα συμφέροντα των από πάνω αυτού του κόσμου καθώς προσπαθούν να ενώσουν καταπιεστές με καταπιεζόμενους κάτω από πατριωτικά εμβατήρια και γαλανόλευκα πανιά.** Μετά την πλύση εγκεφάλου των σχολικών κελιών το κράτος οδηγεί τους νέους στο στρατό για να τους μάθουν ότι πρέπει να πεθαίνουν για την πατρίδα ***(με μια υποχρεωτική στρατιωτική θητεία που προσπαθεί να αφαιρέσει κάθε ίχνος αξιοπρέπειας από πάνω σου).*** Μία πατρίδα που από τη μία έχει φτωχούς και εξαθλιωμένους υπηκόους και από την άλλη αφεντικά, πολιτικούς και λοιπά παράσιτα που ζουν από την εκμετάλλευση των πρώτων. Η υπεράσπιση λοιπόν των εθνικών μύθων είναι ένα καλοστημένο παιχνίδι των αφεντικών προκειμένου να συνεχίσουν να διατηρούν τη βολική τους θέση παράγοντας πειθαρχημένους εργάτες και υποταγμένους υπηκόους. **Η εθνική ομοψυχία αντιστρέφει την πραγματικότητα καθώς προσπαθεί να μετατρέψει τους εχθρούς των λαών σε φίλους τους και να τους ωθήσει να σκοτωθούν μεταξύ τους αφήνοντας στο απυρόβλητο τον πραγματικό εχθρό, δηλαδή τους όπου γης εξουσιαστές.** Με άλλα λόγια, η εθνική ενότητα είναι μια μεγάλη παγίδα για τους από κάτω αυτού του κόσμου και ειδικά σήμερα έχει αποδέκτες όλους όσους νομίζουν πως οι μετανάστες τούς κλέβουν τις δουλειές και ευθύνονται για τη μίζερη καθημερινότητά τους. **Πραγματικά αναρωτιόμαστε αν είναι τόσο δύσκολο να καταλάβει κανείς πως οι δουλειές ανήκουν στα αφεντικά και μόνο σε αυτά (και τις μοιράζουν ανάλογα με τα συμφέροντά τους) και πως όλοι μαζί "ντόπιοι" και "ξένοι" πρέπει να παλέψουμε ενάντια στα αφεντικά.**

Η εθνική ομοψυχία θέλει να μας πείσει να κάνουμε θυσίες για το καλό του έθνους (δηλαδή της τσέπης των αφεντικών) και να αρκούμαστε στα ψίχουλα που πετάνε κάτω από το τραπέζι. Όμως για εμάς που δε θέλουμε τα ψίχουλα αλλά ολόκληρο το φούρνο τα πράγματα είναι αλλιώτικα. Δεν κάνουμε κανέναν εθνικό διαχωρισμό και έτσι δεν έχουμε εθνικούς φίλους ή εχθρούς. Για μας όλοι οι καταπιεσμένοι λαοί είναι αδέρφια μας και όλοι οι καταπιεστές εχθροί μας ανεξαρτήτως εθνικότητας. Εμείς αυτό που επιδιώκουμε είναι η αφύπνιση των από κάτω αυτού του κόσμου και η σύγκρουση με τους ταξικούς μας εχθρούς. **Ο εχθρός βρίσκεται δίπλα μας και όχι έξω από τα σύνορα. Στις τράπεζες, τα υπουργεία και τους διαδρόμους του κοινοβουλίου. Αν είναι να δώσουμε τη ζωή μας για κάτι, αυτό θα είναι ο αγώνας για ατομική και κοινωνική απελευθέρωση.** Εμείς που δε γουστάρουμε να είμαστε κρέας για τα κανόνια τους σε καιρό πολέμου ούτε υποταγμένοι δούλοι σε καιρούς "ειρήνης", θα χτυπάμε συνεχώς τα ιδεολογήματα της εθνικής ομοψυχίας και του πατριωτισμού. Κι αυτό γιατί δεν έχουμε κανένα κοινό συμφέρον με αυτούς που καθημερινά μας κλέβουν τη ζωή. Και θα συνεχίσουν να το κάνουν όσο τους ανεχόμαστε. Σήμερα είναι οι **καθηγητές** και οι **διευθυντάδες**. Αύριο θα είναι οι **εργοδότες** και τα **αφεντικά**.

ΤΑΞΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΟΧΙ ΕΘΝΙΚΗ

1821... ΜΥΘΟΙ

(κείμενο παρόμοιο με αυτό που κυκλοφόρησε ο Θερσίτης το Μάρτη του 2005)

λίγα λόγια για την ιστορική αποκατάσταση της επανάστασης του 1821

Μύθος 1ος

Τα σχολικά βιβλία βασίζονται πάνω σε ψέματα κι αυτό δε γίνεται τυχαία. Αρχικά η "ελληνική" επανάσταση όπως την ονομάζουν δεν ήταν τελικά και τόσο ...ελληνική. Όσοι ξεσηκώθηκαν είχαν διαφορετικούς σκοπούς και ανάγκες και όχι τον "κοινό εθνικό" σκοπό όπως παρουσιάζουν τα σχολικά βιβλία. Η ανύπαρκτη τότε εθνική συνείδηση δεν παρακίνησε κανέναν εξεγερμένο και η επανάσταση δεν έγινε από τους "έλληνες" των σχολικών βιβλίων.

Ας πάρουμε τα πράγματα με μια σειρά. Στον καθημερινό λόγο δεν υπήρχε η λέξη "έλληνας" αλλά "ρωμιός" και "γένος". Το "έθνος των ελλήνων" και η "ελληνικότητα" άρχισε να επιβάλλεται **αργότερα** από τη νεοσύστατη κεντρική διοίκηση με σκοπό να αποδώσει κύρος στο νέο κράτος και να βάλει σε τάξη το "γενεαλογικό χάος". Οι εξεγερμένοι στην πραγματικότητα ήταν αρβανίτες, ρωμιοί, βλάχοι, φτωχοί τούρκοι, μουσουλμάνοι, χριστιανοί, αρμένιοι, αλβανοί, εβραίοι κ.α. Για όλους αυτούς η μόνη πατρίδα τους ήταν η έξοδος απο τις μίζερες και άθλιες συνθήκες ζωής που τους είχαν επιβληθεί (απο την οθωμανική αυτοκρατορία τότε όπως κι απ' το κράτος και τα αφεντικά σήμερα).

Μύθος 2ος

Οι κλέφτες βρίσκονταν μόνιμα σε σύγκρουση με τους αρματωλούς και όχι σε συμμαχία όπως αναφέρουν τα σχολικά βιβλία. Οι αρματωλοί ήταν τα ένοπλα σώματα των τοπικών κοινοτήτων, αλλά δεν υπεράσπιζαν παρά τα συμφέροντα των προεστών (ντόπιοι τοποτηρητές της οθωμανικής διοίκησης) και των μεγαλοκτηματιών ενάντια στα συμφέροντα των υπόλοιπων κατοίκων.

Οι κλέφτες απο την άλλη, συνέχιζαν την παράδοση της ληστείας που υπήρχε για αιώνες με στόχο τους προεστούς, τους πλούσιους και τα μοναστήρια. Ήταν η προσωποποίηση της ανταρσίας γι' αυτό και τα δημοτικά τραγούδια αναφέρονται σε αυτούς και όχι στους αρματωλούς. Ο Κολοκοτρώνης αναφέρει οτι ο όρος κλέφτης βγήκε απο την εξουσία συκοφαντικά. Παρ' όλα αυτά ήταν τόσο λαοφιλές που το κλέφτης έχασε την αρχική σημασία του και σήμαινε αγωνιστής αντάρτης.